

Samling af Afgørelser

Sag C-68/11

**Europa-Kommissionen
mod
Den Italienske Republik**

»Traktatbrud — miljø — direktiv 1999/30/EF — forureningskontrol — grænseværdier for koncentrationerne af PM10 i luften«

Sammendrag – Domstolens dom (Første Afdeling) af 19. december 2012

1. *Traktatbrudssøgsmål — stævning — angivelse af klagepunkter og anbringender — formkrav — utvetydig formulering — ufravigelig forudsætning for, at sagen kan antages til realitetsbehandling*

[Art. 258 TEUF; Domstolens procesreglement, art. 38, stk. 1, litra c)]

2. *Miljø — luftforurening — direktiv 1999/30 — forpligtelse til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de gældende grænseværdier for koncentrationerne af PM 10 ikke er overskredet — overskridelse af døgngrænseværdierne — undladelse*

(Direktiv 1999/30, art. 5, stk. 1)

3. *Traktatbrudssøgsmål — objektiv karakter — traktatbruddets oprindelse — ingen betydning*

(Art. 258 TEUF)

4. *Medlemsstater — forpligtelser — undladelse — berettigelse — force majeure — betingelser*

(Art. 258 TEUF)

1. Domstolen kan af egen drift prøve, om de i artikel 258 TEUF fastsatte betingelser for at anlægge et traktatbrudssøgsmål er opfyldt.

Som det bl.a. fremgår af artikel 38, stk. 1, litra c), i Domstolens procesreglement, skal stævningen nemlig angive søgsmålets genstand og en kort fremstilling af søgsmålsgrundene, og disse angivelser skal være tilstrækkeligt klare og præcise til, at sagsøgte kan tilrettelægge sit forsvar, og at Domstolen kan udøve sin kontrol. Følgelig skal de væsentlige faktiske og retlige omstændigheder, som et søgsmål støttes på, fremgå af selve stævningen på en sammenhængende og forståelig måde, og påstandene heri skal være utvetydigt formuleret for at undgå, at Domstolen træffer afgørelse ultra petita eller undlader at tage stilling til et klagepunkt.

Hvad angår traktatbrudssøgsmål opfylder den manglende angivelse af en uundværlig omstændighed i stævningens indhold, såsom perioden, hvori medlemsstaten, ifølge Kommissionens påstande, skulle have overtrådt EU-retten, ikke kravene om sammenhæng, klarhed og præcision. I dette tilfælde kan Kommissionen ikke blot hævde, at der er tale om et aktuelt traktatbrud, og at Domstolens afgørelse skal vedrøre nutiden og ikke fortiden, uden dog at præcisere den omhandlede periode.

(jf. præmis 49-54)

2. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 55 og 67)

3. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 62 og 63)

4. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 64)